

не можеть да спъчелитъ отъ революцията онези удоволствия, които сж спъчелили отъ нея чело-
вѣци, които имали по — нѣщо. Революцията мо-
же да измѣнява закони и учреждения, но ако
тя посѣгне и на свѣщенната собственность, то-
гава това не е революция, а едно безобразие.

Националното събрание помислило, че про-
дажбата на церковнитъ имущества може да до-
несе двойна полза на французската нация; пър-
во на казначейството ще даде значителни гори,
а второ, ще обърне глупавитъ пролетари въ
щастливи собственици, и, слѣдователно, въ прос-
вѣтени либерали, противъ които не ще има нуж-
да да ся употребляватъ никакви геройчески
лѣкарства. За това, когато въ половината на
юлій 1790 година, било рѣшено да ся прода-
дѣтъ всичкитъ церковни имущества, тогава на-
ционалното събрание заповѣдало да ги прода-
вѣтъ на малки кжчета. Мърката била превѣс-
ходна, но на земята нѣма пълно съвършенство.
И не може да го бжде, прибавлява солидниятъ
читателъ. ⁽¹⁾ Глупавия пролетаръ нѣмалъ съв-
сѣмъ нищо, тѣй щото ако продавахъ земята
въ сексии, (сехдъ за цвѣтя) то той би можалъ
само да си открадне нѣкоя сексия съ земля а
пѣкъ не би можалъ да я купи. Ако би госпо-
дарството поискало да подари земля на дѣтето
си, то и тогава този блуденъ синъ, оралъ би
земята си, може би, само съ собственнитъ си
ногти, защото той нѣмалъ даже собствена ло-

⁽¹⁾ И даже съвсѣмъ не трѣбва да бжде, прибавлявамъ
азъ, и тѣй оказвамъ ся по солиденъ отъ всѣкакътъ читателъ.